

stat, betale i Told for 100 \mathcal{R} Raasukker, som han tager under Raffinering:

for 75 \mathcal{R} efter Position 228 i Loven af 4de

Juli 1863, 4.5 \mathcal{B} . pr. \mathcal{R} 337.5 \mathcal{B} .

for 25 \mathcal{R} efter Position 229,

4.1 \mathcal{B} . pr. \mathcal{R} 102.5 -

talt 440 \mathcal{B} .

Den, der indfører Sukker m. v., svarende til det af fornævnte

100 \mathcal{R} ved Raffineringen frem-

komne Udbytte, betaler i Told

for 77.6 \mathcal{R} Kandis, Melis og

pulveriseret Sukker over Stan-

dard Nr. 18 504.40 \mathcal{B} .

6.1 \mathcal{R} Farin à 4.5 \mathcal{B} .

pr. \mathcal{R} 27.45 -

13.2 \mathcal{R} Sirup à 2.3 \mathcal{B} .

pr. \mathcal{R} 30.36 -

562.21 -

Forskjæl 122.21 \mathcal{B} .

I Beregning er derhos bragt, at der efter den gjældende Toldtarif er betalt i Told af det ved Fabrikationen medgaaede:

Stenkul, $3 \frac{1}{3}$ Td. for 1000 \mathcal{R}

Sukker, altsaa for 100 \mathcal{R} à

7 \mathcal{B} . pr. Td. 2.3 \mathcal{B} .

Venkul 1.1 \mathcal{R} , à 1 \mathcal{B} .

pr. \mathcal{R} 1.1 -

Sernarbejde, Maffindele

o. s. v. anslaaes til 2.5 -

5.90 \mathcal{B}

tillbage 116.31 \mathcal{B}

Endelig formenes at burde fra-

drages i Fragt for Stenkul,

fordi vore Raffinaderiers Kon-

kurrenter væsentligen ere fri-

tagne for denne Udgift, c. 17 -

jaa at Fabrikantens Fordel her-

efter bliver 99.31 \mathcal{B} .

eller omtrent 1 \mathcal{B} . pr. \mathcal{R} .

Efter den ved Loven af 28de Marts 1871 indtraadte Forandring vil Forholdet efter de af Kommissionen fremsatte Beregninger, idet Nedsættelsen af Tolden paa Muskovados-Suk-

kerne ikke vil have nogen Betydning for Raffinaderierne, hvis Drift efter Forholdene her især er rettet paa Kandisfabrikationen, og som derfor ere henviste til Benyttelsen af stærke, tørre, centrifugerede eller dækkede Sukkere, stille sig saaledes:

da af de 75 \mathcal{R} til en Told af 4.5 \mathcal{B} . efter

den fte Forandring 10 \mathcal{R} ville have at

svare 4.5 \mathcal{B} . pr. \mathcal{R} , bliver Udgiften for-

høiet med 3 \mathcal{B} til 465.9 \mathcal{B} .

medens Tolden for Udbyttet, ved at

de 6.1 \mathcal{R} Farin maa regnes til

4.5 \mathcal{B} . pr. \mathcal{R} iftedetfor 4.5 \mathcal{B} , bliver 564.04 -

altsaa omtrent den samme Forskjæl

til Raffinadørens Fordel 98.14 \mathcal{B} .

I Betragtning af de Interesser, der ere knyttede til Produktionens Opretholdelse her i Landet, navnlig af Hensyn til den Effektivitet paa oversøiske Steder, som Sukkerfabrikationen medfører, men som Raaproduktets Fortrængelse ved fremmede europæiske Fabrikater vilde standse, samt til den Arbejdskraft, Fabrikationen beskæftiger, og særlig fordi Raffinaderierne her derfor bør stilles under saadanne Betingelser, at Fabrikationen kan opretholdes ved Siden af og konkurrere med Udlandets Fabrikater, der i forskjellige Retninger, derunder ogsaa med Hensyn til Afgifter paa Raaproduktet, ere heldigere stillede end Fabrikkerne her, men særlig ere dette, forsaavidt som de idetmindste nogle Steder, hvorfra vore Fabrikater møde Konkurrence, ikke alene nyde en Beskyttelse mod fremmed Tilførsel, men tillige en væsentlig Fordel eller Præmie ved Udførselen, har Kommissionen enstemmigen indstillet, at Toldsatzen for raffineret Sukker sættes saaledes, at den foruden at dække Raffinadørens Udlæg i Toldafgift af Raaprodukt og Hjælpemateriale m. v., tillige yder ham en saadan Fordel, at han kan optage Konkurrencen med Udlandet. Hvoreledes Tolden da herefter skal reguleres, har der imidlertid været Uenighed om i Kommissionen. Et Flertal i samme har forment, at den nuværende Toldafgift for raffineret Sukker vilde kunne nedsættes med lidt over $\frac{1}{4}$ \mathcal{B} . pr. \mathcal{R} til 6.2 \mathcal{B} , hvorved der vilde blive en Fordel for Fabrikanten af circa $\frac{3}{4}$ \mathcal{B} . pr. \mathcal{R} , hvilken efter det